

Nankörlük Hakiki Körlüktür

Dr. İbrahim ATEŞ

YOYAV Genel Başkanı

Allah Teâlâ'nın insanlara iletmiş ebedî mesajlarından biri de, nail oldukları nimetlere şükretmeleri ve aslâ nankör tavır takınmamalarıdır. Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in İbrahim Suresi'nin: "Hatırlayın ki, Rabbiniz size: Eğer şükrederseniz elbette size (nimetlerimi) arttıracam ve eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir." mealindeki 7. ayet-i kerîmesinde bu gerçek dile getirilerek insanlar uyarılmaktadır.

Bu ilahî uyarının dikkatimize getirildiği söz konusu ayet-i kerîmede, nimete şükretmenin, nimetin artırılmasına, nankör olmanın da, nankörlük edenin şiddetli bir azaba çarptırılmasına vesîle olacağı beyan buyurulmaktadır.

Allah'a şükretmek, kulun Rabbine yaklaşım korumasına girmesine, rızasına ermesine ve daha fazla nimete nail olmasına vesîle olacağı gibi, kişinin kendisine herhangi bir iyilikte bulunan insanlara teşekkür etmesi de kardeşçe kaynaşmalarına, dostça dayanışmalarına ve sahip oldukları imkânları Allah rızası için paylaşmalarına yol açar. Bu gerçeğin bilincine eren insanlar, birbirine iyilik etmeyi, yapılan iyiliklerin karşılığında da teşekkürle mukabelede bulunmayı ifâsı icap eden insanî bir incelik ve İslamî bir yücelik kabul ederek, o incelik ve yüceliği yaşatma ve yayma cihetine giderler.

Bu inanç ve anlayışla birbirinin yanında ve yakınında olup, yardımına koşmanın gayreti içinde olan duyarlı ve dirayetli insanlar, madeten ve manen yücelip Yaradan'a yaklaşmanın ve yekdiğeri ile kaynaşıp kucaklaşmanın mutluluğunu yaşarlar. Böylece yaşadıkları yer ve yörelerde huzur havasının esmesine, nefis ve iblisin aralarını bozmaktan ümit kesmesine vesîle olurlar. Unutulmamalıdır ki, iyilik İslam'ın ilkesi, iyilik karşısında teşekkür etmek de müslümanın simgesidir. İyiliği ilke edinen, cenneti ülke edinir. Teşekküre tevessül eden de takdire mazhar olur. Dolayısıyla ilişkilerin iyileşmesinde, dostluk duygularının gelişmesinde ve kardeşlik bağlarının pekişmesinde etken olan faktörlerin başında iyilik ve teşekkür gelir diye-

biliriz. İhsân insanda görünür, insan da ihsâna bürünürse dünya cennete dönüşür.

Bunun içindir ki, kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in Rahman Suresi'nin: "İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey midir?" mealindeki 60. ayeti üzerinde dikkatle durup düşünmek ve davranışları o doğrultuda değerlendirme cihetine gitmek gerekir.

Öte yandan 78 ayetten oluşan bu surede Allah Teâlâ'nın nimetleri sayılıp, akabinde bütün şuurlu varlıklara hitaben: "O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?" anlamına gelen "febieyyi âlâi Rabbiküma tükezzibân" ayet-i kerîmesinin 31 defa tekrarlanmasının üzerinde tefekkür edip, aynı ayetin neden bu kadar, yani surenin yarısına yakın denecek kadar tekrarlanmasının hikmetini araştırmak icap eder.

Allah Teâlâ bir surede aynı ayeti sebepsiz yere 31 defa tekrar etmez. Dolayısıyla belirtilen ayetin bu surede bu kadar tekrar edilmesinin mutlaka bir hikmeti veya hikmetleri vardır. Bu sure-i celîle-i dikkatle okuyup düşünelim. Allah Teâlâ'nın ihsân ettiği imkânlarla nimetlerden yararlanıp, O'nun varlığını, birliğini, kudretini ve kâinattaki her şeyi var ettiğini kabullenmeyip inkâr eden münkir ve kâfirlerle in'âm ve ihsânını inkâr eden nankörlere açık ve ağır uyarılar yok mudur?

Kendilerini yaratıp, yaşatan ve sayısız nimetlerle kuşatan yüce Yaradan'a yan bakan böylesi sağır, dilsiz ve körlerle Allah'a şükürden kaçınan yandaşlarına yönelik şiddetli bir ikaz yok mudur? Tabii ki vardır. Öyle ise ne yapacağız dersiniz, özet olarak arz edeyim.

Biz Müslümanlar, 78 ayeti içeren Rahman Suresi'nde 31 defa tekrarlanan bu ayet-i kerîmeden esinlenerek, nankörlerden olmamaya ve nankörleri devamlı uyarmaya çalışacağız. İbrahim Suresi'nin meali arz edilen 7. ayetinden yola çıkarak da hayat boyu Hakk'a şükür ve halka teşekkür etmenin gayret ve kararlılığı içinde olacağız.

Şükür ve Teşekkür

Kadirşinaslık ve minnettarlığın sergilenmesi şeklinde nitelendirilebilecek olan şükür ve teşekkür halleri, Müslümanların muttasıf olmaları gereken güzelliklerin başta gelenlerindedir. Kişinin kendini yaradan, yaşatan ve sayısız nimetlerle kuşatan Rabbinin lütuf ve keremine karşı sessiz ve ilgisiz kalması ya da inkârcı tavırlar takınıp nankör olması, tasvip edilmesi mümkün olmayan kötü bir tutum olduğu gibi, kendisine herhangi bir ikram, ihsan ve iyilikte bulunan insanlara karşı kayıtsız kalıp, memnuniyet ve minnet duygusunu dile getiren güzel bir söz, tatlı bir tebessüm ve saygı ifade eden bir yaklaşımda bulunmaması da hoş görülmecek bir hareket olduğu herkesçe bilinen bir kabalık ve karaktersizlik olur. Zira iyiliğin karşılığı iyilik, güzelliğin karşılığı da güzelliştir. En güzel şekilde yaratılıp, en kıymetli değerlerle donatılan insanlara yakışan da nimet ve iyiliklere karşı minnet ve şükranla mukabelede bulunmaktır. Bu, bir cemîle olmanın ötesinde, ifâsı icap eden İslamî bir vecîbe ve insanî bir vazîfedir. Yaradan'a yar ve yakın olmayı, yaratıklarla kaynaşıp kucaklaşmayı dileyen Müslüman, bu vecîbe ve vazîfeyi aslâ ihmal etmemelidir.

İnsan, Allah'ın kendisine ihsan ettiği nimetleri saymaya kalkışsa sayamaz. Her nimetin bir

külfeti vardır. Külfetsiz nimet olmaz. Nimete nâil olan, şükre de hazır olmalıdır. Unutulmamalıdır ki, şükür Allah'ın rızasına erme ve nimetin fazlasını görme vesilesidir. İnsanın alıp verdiği her nefes, yaptığı her iş ve yararlandığı her şey, Allah Teâlâ'nın lütfu ve ihsanı ile dir. Durmadan Allah'a şükretse dahi nâil olduğu nimetlerin şükürünü ifâ etmiş olamaz. Zira nimetlere şükretmesi de kendisine ihsan edilen yeni bir nimettir. Dolayısıyla duyarlı ve dirayetli olan her insan, yatıp kalkıp Yaradan'a şükretmelidir.

Öte yandan insanlara teşekkür etmeyi de ihmal etmemelidir. Kimse tek başına tüm ihtiyaçlarını temin edemez. Herkes başkalarının ilgisine, bilgisine, sevgisine, desteğine ve katkısına muhtaçtır. Maddî-manevî ihtiyaçlarının temininde katkısı, katılımı ve emeği olan insanlara teşekkür etmek, insanî bir incelik ve İslamî bir yüceliktir. Herkes her zaman bu incelik ve yüceliği sergileyip karşısındakilere hissettirmelidir.

Bu ve benzeri güzellikleri yaşama, yaşatma ve yaymanın gayreti içinde olan YOYAV, yürüte geldiği kültürel faaliyetler cümlesinden olarak 7 Haziran 2014 Cumartesi günü "Şükür ve Teşekkür" konulu bir sohbet programı düzenledi.

Sorun Söyleylim Sohbet toplantılarının 2014

**Müslüman,
Allah'ı zikir,
nimetlerine şükür ve
yaratıkları hakkında
fikreden insandır.**

Dr. İbrahim Ateş.

**Müslümanların
muttasif olmaları
gereken önemli
özelliklerden biri de
Allah'a şükür ve
insanlara teşekkürdür.**

yılı Haziran ayı halkası olan bu programda, Tecvid-Makam kursu öğrencilerinin ikram ettikleri öğle yemeğinden sonra konferans salonunda yerlerini alan konuklara hitap eden Dr. İbrahim Ateş, yaptığı yönlendirici konuşmada şu cümlelere yer verdi:

“Kıymetli konuklar, değerli dostlar, sevgili kardeşlerim, basınımızın güzîde temsilcileri!

Şükür ve teşekkürün dinimizdeki değeri ile dilimizdeki yerini anlatmak ve açıklamak amacıyla düzenlediğimiz sohbet toplantısına teşrif ederek, Rabbimize şükür ve insanlara teşekkürde kıvama gelmemize vesîle olan bu güzel birlikteliği gerçekleştirmemize katkıda bulunan güzîde heyetinizi gönülden ve samîmî duygularımızla selamlıyor, hayat boyu her zaman ve zeminde, her hâl ve hareketimizde Allah'a şükür ve insanlara teşekkürde daim olmamızı diliyorum.

Dinimizin direktiflerinden olan Hakk'a şükür ve halka teşekkür hâlinin hayatımıza hâkim olması temennisi ile sözlerime başlarken, şükür ve teşekkürü Kur'ân ve sünnette anlatılan şekilde anlayıp, Resûlullah (s.a.v.)'ın uyguladığı gibi uygulamaya çalışarak Yaradan'a yaklaşan ve yaratıklarla kucaklaşan yüce ruhlu insanlardan olmamızı niyaz ediyorum.

Bugüne kadar din bilginleri ile aile büyüklerimiz ve yakınlarımızdan şükür ve teşekkürle ilgili birçok tavsiye ve telkinlerle uygulamaları ve öğütleri defalarca dinlemiş, değerlendirmiş ve duyarlı davranışlar sergilemişizdir. Dolayısıyla bu konuda hepimizin duyduğu ve edindiği bilgiler vardır. Ama onları konu ile ilgili Kur'ân ayetleri ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'in hadisleri ile karşılaştırdığımızda bazı eksik bilgilerimizin olduğunu görürüz. Bu eksikliklerimizi gidermemiz ve yanlışlarımızı düzeltmemiz için, Kur'ân ve sünnete müracaat etmemiz gerekir. Çünkü Kur'ân'dan kaynaklanmayan ve hadîsle beslenmeyen bilgiler yeterli olmaz. Dolayısıyla biz, sohbetlerimizde dile getirdiğimiz düşüncelerle

aktardığımız bilgileri ayet ve hadislerle dayandırmaya özen göstermekteyiz. Bu cümleden olarak şükür ve teşekkürle ilgili açıklamalarımızı da ayet ve hadislerin ışığında arz ve ifade etmenin gayreti içinde olacağız.

Bu amaçla Kur'ân-ı Kerîm'e baktığımızda 2'si “şekere”, 2'si “şekertüm”, 2'si “yeşkürü”, 3'ü “eşkürü”, 2'si “yeşkürüne”, 7'si “lâ yeşkürüne”, 18'i “teşkürüne”, 1'i “teşkürü”, 2'si “uşkür”, 5'i “uşkürü”, 1'i “şükren”, 2'si “şüküren”, 1'i “şâkirün”, 3'ü “şâkirran”, 1'i “şâkirün”, 1'i “şâkirîn”, 8'i “eş-şâkirîn”, 8'i “şekûr”, 1'i “şekuren”, 1'i “eş-şekûr”, 2'si “meşkûren” olmak üzere 73 ayette şükür kökenli kelimelerle şükürden söz edildiğini görmekteyiz.

Şükretmenin gereği ve önemi ile Allah'a şükür ve ebeveyne teşekkür etmenin emredildiğini, şükredenlerin mükâfatlandırılacağını, onlara ihsan edilen nimetlerin arttırılacağını, insanların çoğunun şükretmediklerini ve şükürle ilgili diğer hususları içeren bu ayetlerde geçen “şâkir” ve “şekûr” kelimelerinin hem Allah Teâlâ için, hem de insanlar için kullanıldıklarını görüyoruz. Bunlardan “şâkir” kelimesinin Allah için kullanıldığında “şükre karşılık veren”, insan için kullanıldığında da “şükreden” anlamında olduğunu öğreniyoruz. Keza, “şekûr” kelimesinin de Allah için kullanıldığında “şükre karşılığı bol veren”, insan için kullanıldığında ise “çok şükreden” anlamında olduğunu öğreniyoruz.

Allah Teâlâ'nın “şekûr” ism-i şerifinin Fâtır Suresi'nin 30 ve 34. ayetleri ile Şûrâ Suresi'nin 23. ayetinde, Allah Teâlâ'nın “çok bağışlayan” anlamındaki “gafûr” ism-i şerifi ile birlikte zikredildiğini görerek, şükre karşılığı bol olan Allah Teâlâ'nın şükreden kuluna bağışının bolca tecelli edeceğine işaret olabileceğini düşünüyoruz.

Müslümanların muttasif olmaları gereken önemli özelliklerden biri de Allah'a şükür ve insanlara teşekkürdür. Mümin için imandan sonra

ifası icap eden önemli görevlerin başında ilim, ibadet ve iyilik gelir. Tabii ilmin temelinde fikir, ibadetin temelinde zikir ve iyiliğin temelinde de şükür vardır. Dolayısıyla Müslüman, Allah'ı zikir, nimetlerine şükür ve yaratıkları hakkında fikreden insandır. Bir başka ifade ile Müslüman, şâkir ve müteşekkir insandır.

İman ve şükür, sahibini azaba uğratacak hâl ve hareketlerden koruyan İslamî özellik ve güzelliklerin başında gelir. Bu gerçeği dikkatimize getiren Nisa Suresi'nin 147. ayetinin mealî şöyledir:

“Eğer siz iman eder ve şükrederseniz Allah size neden azap etsin! Allah şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir.”

İman ve şükredenlere azap edilmeyeceğini ifade eden bu ayetin sonunda, Allah Teâlâ'nın şükredenlere şükürlerinin karşılığını vereceği beyan buyurulmaktadır.

Şükredenlerin mükâfatlandırılacaklarının bildirildiği ayetlerden biri de Âl-i İmran Suresi'nin:

“... Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.” mealindeki 144. ayetidir.

Bir diğeri de aynı surenin:

“... Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız.” mealindeki 145. ayetidir.

Peki, bu mükâfatlar ne olacaktır dersiniz, bu sorunun cevabını öğrenmek için İbrahim Suresi'nin 7, İsra Suresi'nin 19 ve İnsan Suresi'nin 22. ayetlerinin meallerini buyurun birlikte okuyalım:

“Hatırlayın ki Rabbiniz size: Eğer şükrederse-
niz, elbette size (nimetlerimi) arttıracam ve eğer
nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azabım çok
şiddetlidir, diye bildirmişti.” (İbrahim, 7)

“Kim de ahireti diler ve bir mümin olarak ona
yaraşır bir çaba ile çalışırsa, işte bunların çalışmaları
meşkûr (makbul)dur.” (İsra, 19)

Ebrarın (iyilerin) özellikleri ile mükâfatlarının
dile getirildiği İnsan Suresi'nin 22. ayetinde:

“(Onlara şöyle denir:) Bu, sizin için bir mükâ-
fattır. Sizin gayretiniz meşkûr (karşılığını bulmuş)-
dur.” buyurulmuştur.

Mealleri arz edilen ayet-i kerîmelerin incelen-
diğinde de anlaşılacağı üzere:

-Allah Teâlâ, şükreden mümin kuluna azap
etmez.

**İman ve şükür,
sahibini azaba uğratacak hâl ve
hareketlerden koruyan
İslamî özellik ve güzelliklerin
başında gelir.**

-Allah Teâlâ şük-
redenin şükürünü zayi
etmez, mutlaka mükâfat-
landırır.

-Şükürün dünyadaki
mükâfatı, verilen nimetin
arttırılması, ahiretteki
mükâfatı da amellerin
makbul olması ve cennet

nimetleri ile ödüllendirilmesidir.

Allah Teâlâ kullarının bu mükâfatlara mazhar
olmaları için, Kendisine şükretmelerini emretmiş-
tir. Bu emri içeren ayetlerden bazıları şunlardır:

“... Ey Davud ailesi! Şükredin. Kullarımdan
şükreden azdır.” (Sebe', 13)

“Andolsun biz Lokman'a: Allah'a şükret! di-
yerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için
şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki Allah
hiçbir şeye muhtaç değildir. Her türlü övgüye la-
yıktır.” (Lokman, 12)

“Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların
temiz olanlarından yiyin. Eğer siz yalnız Allah'a
kulluk ediyorsanız O'na şükredin.” (Bakara, 172)

“Allah'ın size verdiği rızıktan helal ve temiz
olarak yiyin. Eğer (gerçekten) yalnız Allah'a ibadet
ederseniz, onun nimetine şükredin.” (Nahl, 114)

“Siz beni (ibadetle) anın ki, ben de sizi ana-
yım. Bana şükredin. Sakın bana nankörlük etme-
yin.” (Bakara, 152)

“Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur.
Nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rabbinin
hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Çok kerem sahibidir.”
(Neml, 40)

Mealleri arz edilen ayet-i kerîmelerde, in-
sanların Allah'a şükretmelerinin ve nankörlükte
bulunmamalarının emredildiği bildirilerek, Allah
Teâlâ'nın hiçbir şeye muhtaç olmadığı, şükürün
yararı ile nankörlüğün zararının kişinin kendisine
olacağı beyan buyurulmaktadır.

Bu arada Sebe' Suresi'nin mealî sunulan 13.
ayetinde geçen: “Kullarımdan şükreden azdır.”
cümlesi ile önemli bir uyarıda bulunmaktadır.
Allah Teâlâ'ya şükreden insanların az olduğu
belirtilerek o az sayıdaki insanlardan olmanın
önemine işaret edilmektedir. Bu ayetin mefhum-u
muhâlifinden, insanların çoğunun şükretmedikleri
anlaşılmaktadır. Nitekim Bakara Suresi'nin 243,
Yusuf Suresi'nin 38, Mümin Suresi'nin 61, Yunus
Suresi'nin 60 ve Neml Suresi'nin 73. ayetlerinde

Toplantıya katılanlardan bir grup.

insanların çoğunun şükretmedikleri açıkça ifade edilmektedir. Örneğin Bakara Suresi'nin 243. ayetinde: "... Şüphesiz Allah Teâlâ insanlara karşı lütüfkârdır. Lakin insanların çoğu şükretmezler." buyurulmaktadır.

Neml Suresi'nin 73. ayetinde de: "Şüphesiz Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat insanların çoğu şükretmezler." buyurulmaktadır.

Bu ayet-i kerîmelerden de anlaşılacağı üzere Allah'ın lütuf ve ihsan buyurduğu çok ve çeşitli nimetlerden faydalanıp, karşılığında şükretmeyen kimseler, insanların çoğunluğunu teşkil etmektedir. Şükretmemek ise, nankörlükte bulunmak demektir. Bu nankörlük Âdiyât Suresi'nin 6. ayetinde: "Kuşkusuz insan, Rabbine karşı pek nankördür." şeklinde ifade edilmiştir. Nankörlerin yaptıkları da yanlarına kalacak değildir. İbrahim Suresi'nin mealî sunulan 7. ayetinde geçen: "... Ve eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir." cümlesi ile nankörlerin duçar olacakları azaba işaret edilmektedir. Tabii Allah'ın ihsan ettiği nimetlerin idraki içinde olup, inkârcı ve isyankâr bir tavır takınmayan ve ifâsı icap eden şükür görevini yerine getirmede kusurlu olduğunu bilen kişinin hâli, nankörlerin hâli gibi değildir. Bu kişi kusurunu giderip Yaradan'a şükretmeye yönelirse nankörlerin uğrayacağı cezadan kurtulup, şükre-

denlerin erecekleri mükâfatları hak etme yolunda ilerleme cihetine gider.

Öte yandan şükreden kişiler ne kadar çok şükretseler de Allah Teâlâ'ya layık-ı veçhile şükretmiş olamamanın idraki içinde olup, her geçen gün daha fazla şükretmenin gayreti içinde olmalıdırlar. Bu hususta Hz. Peygamber (s.a.v.)'in torunu olan Hz. Hasan (r.a.)'ın bir duasında dile getirdiği edep ve tevazu ile acz hâlini örnek almalıdırlar. Hz. Hasan (r.a.) o duasında:

"Allah'ım! Bana nimet verdin, beni şükreder bulmadın. Bana sıkıntı verdin, beni sabreder bulmadın. Ne şükürü terk etmekten dolayı nimeti çektin, ne de sabırsızlıktan dolayı şiddeti devam ettirdin. Allah'ım! Kerîmden ancak kerem (Cömertten ancak cömertlik) olur." diye yakarmıştı.

Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerîm'de Hz. Nuh (a.s.) ile Hz. Süleyman (a.s.)'in şükürle ilgili özelliklerini anlatarak onları örnek alıp, benzeri güzel davranışlarda bulunmamıza işaret etmiştir. Hz. Nuh (a.s.) ile ilgili olarak İsra Suresi'nin 3. ayetinde: "(Ey) Nuh ile birlikte (gemide) taşıdığımız kimselerin nesli! Şunu bilin ki Nuh, çok şükreden bir kul idi." buyurmuştur.

Hz. Süleyman (a.s.)'ın Yaradan'a yakarışının dile getirildiği Neml Suresi'nin 19. ayetinde:

**Allah Teâlâ'ya şükür,
O'nun Peygamberinin getirdiği
yola uymakla olur.**

“... (Süleyman) dedi ki: Ey Rabbim! Beni, gerek bana, gerekse ana-babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle beni iyi kulların arasına kat.” buyurulmuştur.

İnsana, ana-babasına iyi davranmasının tavsiye edildiği bildirilen Lokman Suresi'nin 14. ayeti ile Ahkaf Suresi'nin 15. ayetini her müslümanın dikkatle ve dirayetle okuyup, Allah'a şükür ve ebeveyne teşekkürde duyarlı davranmaları samîmî dileklerimiz cümlesindedir.

“Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bunun için) Bana ve ana-babama şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.” (Lokman, 14)

“Biz insana, ana-babasına iyilik etmesini tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve zahmetle doğurdu. Taşınması ile sütten kesilmesi, otuz ay sürer. Nihayet insan, güçlü çağına erip kırk yaşına varınca der ki: Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı iş yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm ve elbette ki ben Müslümanlardanım.” (Ahkaf, 15)

Allah Teâlâ insanlara ihsan ettiği bazı hayatî imkânlarla önemli uzuvları hatırlatarak, bu nimetlere karşı az şükrettiklerini beyan buyurmakta ve onlara sahip olmanın daha çok şükürü gerektirdiğini işaret etmektedir. Mesela:

“Doğrusu biz sizi yeryüzüne yerleştirdik ve orada size geçim vasıtaları verdik. Ne kadar da az şükrediyorsunuz?” (A'râf, 10)

“O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne de az şükrediyorsunuz?” (Mü'minûn, 78)

“O (Allah) ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır. Sonra onun zürriyetini, dayanıksız bir suyun özünden yaratmıştır. Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz?” (Secde, 7-9)

“(Resulüm!) De ki: Sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?” (Mülk, 23)

İnsana, yaratılması, yeryüzüne yerleştirilmesi, yaşaması için gerekli geçim vasıtalarının sağlanması, kulak, göz ve kalple donatılması gibi nimetler hatırlatılarak “ne

kadar da az şükrediyorsunuz” buyurulması önemli bir uyarı niteliğindedir. Bu uyarıyı duyan her Müslüman, kendisini yaratıp yaşatan ve sayısız nimetlerle kuşatan yüce Rabbine sürekli şükretmenin gayreti içinde olmalıdır.

Herkese her ni'meti gönderen, her şeyi var eden, her varlığı, her ân varlıkta durduran yalnız Allah Teâlâdır. Kullardaki üstün ve iyi sıfatlar, O'nun lütfu ve ihsânıdır. Hayâtımız, aklımız, ilmimiz, gücümüz, görmemiz, işitmemiz, söyleyebilmemiz, hep O'ndandır. Saymakla bitirilemeyen çeşitli ni'metleri, iyilikleri gönderen, insanları güçlüklerden, sıkıntılardan kurtaran, duâları kabul eden, dertleri, belâları gideren, rızıkları yaratan hep Allah Teâlâ'dır. İhsânî o kadar boldur ki, günâh işleyenlerin rızkını kesmiyor. Günâhları örtmesi o kadar çoktur ki, emrini dinlemeyen, yasaklarından sakınmayanları, rezil ve rüsvây etmiyor. Affı ve merhameti o kadar çoktur ki, cezâyı ve azâbı hak edenlere azâb vermekte acele etmiyor.

Bütün nimetlerinin en üstünü, en kıymetlisi olarak da, doğru yolu, saâdet ve kurtuluş yolunu gösteriyor. Yoldan sapmamak ve Cennete girmek için teşvîk buyuruyor. Cennetteki sonsuz nimetlere ve kendi rızâsına, sevgisine kavuşabilmemiz için, sevgili Peygamberine uymamızı emrediyor.

Allah Teâlâ'nın nimetleri güneş gibi meydana dadır. Başkalarından gelen iyilikler, yine O'ndan gelmektedir. Başkalarını vâsıta kılan, onlara iyilik yapmak isteğini veren, onlara iyilik yapabilecek gücü, kuvveti veren, yine O'dur. Bunun için, her yerden, herkesten gelen nimetleri gönderen hep O'dur. O'ndan başkasından iyilik, ihsân beklemek, emânetçiden, emânet olarak bir şey istemeye ve fakîrden sadaka istemeye benzer.

İnsanın, bu nimetleri gönderen Allah Teâlâ'ya şükretmesi, aklın emrettiği bir vazife, bir borçtur. Fakat Allah Teâlâ'ya yapılması icâp eden bu şükürü yerine getirebilmek, kolay bir iş değildir. Çünkü insanlar, yok iken sonradan yaratılmış, zayıf, muhtaç, ayıplı ve kusurludur. Allah Teâlâ ise, hep var, sonsuz vardır, ayıplardan, kusurlardan uzaktır. İnsanların Allah Teâlâ'ya hiçbir bakımdan benzerlikleri yoktur. Bu sebeple insan, Allah

Teâlâ'nın şânına yakışacak bir şükür yapabilir mi? Çünkü insanların, güzel ve kıymetli sandıklarını, Allah Teâlâ, beğenmeyebilir. Saygı ve şükür sandığımız şeyler, beğenilmeyen, bayağı şeyler olabilir. Bunun içindir

ki insanlar, kendi kusurlu akılları, kısa görüşleri ile Allah Teâlâ'ya karşı şükür, saygı olabilecek şeyleri bulamaz. Şükretmeye, saygı göstermeye yarayan vazîfeler, Allah Teâlâ tarafından bildirilmedikçe, övmek sanılan şeyler, kötülecek olabilir.

İnsanların Allah Teâlâ'ya karşı, kalp, dil, beden ile yapmaları ve inanmaları lâzım olan şükür borcu, kulluk vazîfeleri, Allah Teâlâ ve O'nun Peygamberi tarafından bildirilmiştir. Allah Teâlâ'nın gösterdiği ve emrettiği kulluk vazîfelerine İslâmiyet denir. Allah Teâlâ'ya şükür, O'nun Peygamberinin getirdiği yola uymakla olur. Bu yola uymayan, hiçbir şükürü, hiçbir ibâdeti, Allah Teâlâ kabûl etmez, beğenmez.

Arz edilen açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, şükürün makbul olması ve kişiyi Allah'ın rızasına erdirmesi için, kullukta kaim ve daim, ibadet ve ta'atta müdavim ve ihlaslı olmak, Resûlullah'ın yolunda ve izinde olup şükür, zikir ve fikirde O'nu örnek almak, samimiyet ve sadakatle Hakk'a hamd-ü senâ edip, verdiği nimetlerle, ih-san ettiği imkânları O'nun iradesi istikâmetinde rızası için değerlendirme cihetine gitmek gerekir. Zira şükür bir anlamıyla, nimeti verildiği amaçla kullanmaktır.

Öte yandan şükürün kalp, dil ve diğer uzuvlarla da ilgisi vardır. Kalp, bütün yaratıklara hayır ve iyilik dilemekle, dil Allah'a şükür ettiğini hamd-ü senâda bulunarak ifade etmekle, diğer uzuvlar da Allah'ın verdiği nimetleri O'na itaat ve ta'atta kullanıp, masiyetlerden korunmakla şükretmelidir.

Elin, helal kazanç sağlayacak iş ve uğraşlarda bulunup, edindiği temiz ve helal kazancı aile bireylerinin giderleri ile yakınların ve muhtaçların ihtiyaçlarını gidermeye katkıda bulunacak şekilde Hakk'ın rızası için infak etmesi, haksızlık, zulüm ve benzeri kötülüklerden geri durması, şükürdür.

Ayağın, hayırlı iş ve hizmetler için gidip gelmesi, ibadet için mescide, ilim için okula, helal kazanç için iş yerine, bağa, bahçeye, tarlaya,

Müslüman; hâl, hareket, sohbet, iş ve uğraşlarında Allah'a şükretmeyi ve karşısındakilere Allah'a şükürü hatırlatacak davranışlarda bulunmayı görev kabul etmelidir.

vatani korumak için askerliğe gidip gelmesi, hâsılı Allah'ın rızasına ve insanların yararına yönelik olan her hayırlı iş için harekete geçmesi şükürdür.

Dilin, Kur'an-ı Kerim ve hadîs-i şerîflerle dinî kitaplar

başta olmak üzere faydalı kitapları okuması, okuması, öğrendiğini öğretmesi, doğruları söylemesi, insanları iyilik, güzellik, dostluk ve doğruluğa davet etmesi, küfür ve kötü sözlerden sakınması, yalan, gıybet ve benzeri fenalıklardan kaçınması, şükürdür.

Gözün, harama bakmaması, gördüğü güzelliklerden ibret alması, iyilikleri yayıp, kötülükleri kapatması, Kur'an'a, Kâbe'ye ve annesinin yüzüne bakması, tabiattaki güzellikleri temaşa ve tetkik edip, Yaradan'ın kudreti ile sanatının yücelik ve inceliğini idrak etmeye çalışması, şükürdür.

Kulağın, okunan ayet ve hadîsleri dikkatle dinlemesi, ana-baba ile diğer büyüklerin sözleri ile öğüt, nasihat, uyarı ve tavsiyelerini dinleyip değerlendirmesi, dedikodu, gıybet ve benzeri doğru olmayan sözlerle mâlâyâ'ni konuşmalara kendini tıkaması, Müslümanların kusurlarını duyunca ifşa etmemesi de, şükürdür.

Diğer uzuvların da yaradılış gayelerine uygun olarak Hakk'a kulluğun gereğini ifaya yönelik hareketlerde bulunmaları, şükürdür. Bu cümleden olarak yabancıya yol göstermek, yaşlıya yardım etmek, yolcuya yakınlık göstermek, yorgunu dinlendirmek, hastanın hâlini sormak, muhtacın ihtiyacını gidermek, darda ve zorda kalanın yanında olmak, şükürdür.

Nasılsın deyip hâl-hatır soranlara: "Allah'a şükür iyiyim", "Elhamdülillah", "Şükürler olsun iyiyim" gibi şükür içerikli güzel cevaplar vermek, şükürdür.

Öğrencilik yıllarımda büyüklerimden duyup ezberlediğim ve dilimden düşürmemeye çalışıp dostlarıma tavsiye ettiğim güzel ve kapsamlı bir şükür cümlesini burada sizlerle de paylaşmak isterim. Bu cümle şöyledir:

"Elhamdülillahi alâ külli hâl sive-l küfrü ve d-dalâl." Yani "Küfür ve sapıklık hâriç, her hâl-ükârda Allah'a hamd ederim."

Bu arada yakınlarımız, iş arkadaşlarımız ve dostlarımızla bir araya geldiğimizde, selamlaşmadan sonra hâl ve hatırlarını sorarak durumları ile ilgilendiğimizi hisas etmenin yanında, Allah'a şükretmelerine vesile olacak bir şükür cümlesini söyleyip, onlara ve kendimize şükür sevabı kazandıracak yapıcı yaklaşımlarda bulunmamızı, onlardan şükür cümlesini duyunca: "Allah, şükürünüzü arttırsın ve sizi rızası ile ödüllendirsın." diye dua etmemizi tavsiye ederim.

Hz. Peygamber (s.a.v.) bir adama: "Nasılsın?" diye sormuş. Adam: "İyiyim" demiş. Hz. Peygamber (s.a.v.) sorusunu tekrar etmiş, ta ki adam üçüncüde "Elhamdülillah, Allah'a şükür iyiyim" demiş. Hz. Peygamber (s.a.v.): "İşte senden istediğim bu idi." buyurmuştur.

Günümüzde bazı kimselere hâl-hatır sorulduğunda: "İyidir", "fena değil", "idare eder", "eh işte şöyle böyle" gibi yamuk yumuk cevap verenler olur. Böylesi kimselere, Allah'a şükürü içeren bir cevap verinceye kadar: "Nasılsınız?" sorusunu sormakta fayda vardır.

Müslüman; hâl, hareket, sohbet, iş ve uğraşlarında Allah'a şükretmeyi ve karşısındakilere Allah'a şükürü hatırlatacak davranışlarda bulunmayı görev kabul etmelidir.

Nimete nâil olan şükretmeyi, sıkıntıya düşen de sabretmeyi ilke edinmeli ve her iki hâlin de hayrına olduğunu bilmelidir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in bu hususla ilgili hadîs-i şerîfini devamlı göz önünde bulundurmalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) buyuruyor ki: "Mü'minin başka hiç kimsede bulunmayan ilginç bir hâli vardır; onun her işi hayırdır. Eğer bir genişliğe (nimete) kavuşursa şükreder ve bu onun için hayır olur. Eğer bir darlığa (musibete) uğrarsa sabreder ve bu da onun için bir hayır olur."

Malumunuz olduğu üzere Efendimiz (s.a.v.)'in gelişi ile nura gark olan Yesrib o günden sonra Medine-i Münevvere (Nurlu Şehir) olmuştur. Bu şehir kıyamete kadar tecelliyatını devam ettirecektir.

Medine-i Münevvere'de güzelliği ve zenginliğiyle tanınan bir hanımefendi vardı. İsmi Hifa Hatun (radiyallahu anha) idi. Bu soylu hâtin kişi günlerden birinde âlemlere rahmet olan (Rahmetenlilâlemin) Hz. Muhammed (s.a.v.)'in huzuruna kemal-i edep ile geldi. Dedi ki:

Nimete nâil olan şükretmeyi, sıkıntıya düşen de sabretmeyi ilke edinmeli ve her iki hâlin de hayrına olduğunu bilmelidir.

"Ey Allah'ın Rasûlü! Bana, beni cennete girmemi sağlayacak bir şey öğretmeni talep ediyorum. Bana öğrettiğini hayatıma uygulayayım. Böylece cennete girebileyim!"

Bu kadına Rahmetenlilâlemin (s.a.v.):

"Bir an önce evlenmeni tavsiye ederim. Eğer hemen evlenirsen dininin yarısını korumuş olursun. Diğer yarısı için de Allah'a sığın" buyurdular.

Bu emir üzerine bütün hücreleriyle Rasûlüllah (s.a.v.)'e teslim olan Hz. Hifa duygu ve düşüncelerini şöyle arz etti:

"Ya Rasûlüllah! Bana kim denk olabilir. Beni Habeş hükümdarı Necaşi istemişti, kabul etmedim. Ubeydullah istemişti. Mehir olarak da 100 deve vereceğini söylemişti. Onu da kabul etmedim.

Ya Rasûlüllah! Lâkin siz kimi münasip görürseniz, ben râzı olurum." dedi. Bu teklifi yaparken Hifa Hatun mü'minlerin annelerinden olmayı çok arzu ediyordu. Konuşması bittiğinde Efendimiz'in ağzından şu cümleler döküldü:

"Ya Hifa! Yarın sabah mescide kim önce gelirse (yani ilk gelen ile) senin nikâhını kıyacağım" buyurdular.

O gün sabahleyin mescide Hz. Süheyb (r.a.) geldi. Hz. Süheyb (r.a.) fakir, kimsesiz, siyah renkli, çelimsiz zayıf bedenli biriydi.

Sabah namazını kıldılar. Efendimiz (s.a.v.), Hz. Hifa (r.anhe)'yi çağırttı. Durumu kendisine anlattı. Hz. Hifa (r.anhe) Efendimize:

"Ya Rasûlüllah! Allah'ın takdirine, Rasûlülün tavsiyesine gönül hoşluğu ile teslimim, ne buyursanız öyle olsun." dediler.

Bu söz üzerine Rasûlüllah (s.a.v) bir hutbe okudu. Nikahı akdetti. Sonra da Süheyb (r.a.)'e:

"Ey Süheyb! Hadi bakalım çarşıya git de hanımın Hifa için çarşıdan bir şey al." buyurdular. Süheyb'in hiçbir şeyi yoktu. Durumunu şöyle arzetti:

"Ya Rasûlüllah! Alışverişi yapacak bir dirhem gümüşüm (tek bir kuruşum) bile yok" deyince daha Rasûlüllah (s.a.v.) bir şey demeden Hifa Hatun (r.anhe) kocasına 10.000 dirhem hediye ettiğini beyan etti.

Hifa Hatun'dan hediyesini alan Süheyb'i Ra-

Toplantıya katılanlardan başka bir grup.

sülûllah (s.a.v.) pazara gönderdi. Gerekli şeyleri alıp dönen Süheyb'e Rahmetenlilâlemin:

“Ya Süheyb! Artık hanımının elinden tut ve onu doğru evine götür” buyurdular. Süheyb'in evi de yoktu. Şöyle arzetti:

“Ey Allah'ın Rasülü! Benim evim yok ki, mescitte barınırım. Nereye götüreyim?” Hifa Hatun, Süheyb'e:

“Ya Süheyb! Filan yerdeki konağımı sana bağışladım. Hadi beni oraya götür.” dedi.

Rahmetenlilâlemin (s.a.v.) her ikisine de dua etti. Orada bulunan zevat-ı kiramla birlikte bu iki güzel insanı tekbirlerle yolcu ettiler.

Hifa Hatun ve Süheyb (r.a.) konağa vardılar. Birlikte yemeklerini yediler. Allah (c.c.)'a öyle hamd ve şükür ettiler ki hayatları bereketle doldu.

Rahmetenlilâlemin (s.a.v.)'in tavassutu ile gerçekleşen Hifa Hatun-Süheyb'in evlilikleri gerçekleşti. Hamd ve şükür unutulmadı.

Sıra gerdeğe geldi. Odalarına girdiklerinde Hifa Hatun, Süheyb'e şu teklifte bulundu: “Ya Süheyb! Allah (c.c.) bizi Resulûllah (s.a.v.)'ın tavassutu ile karı-koca yaptı. Bilesin ki, ben sana nimetim, sen de bana mihnetsin. Sen sana verilen

nimete şükretmek üzere; ben de bana takdir edilen mihnete sabır tevfikine şükür için sen de uygun görürsen bu geceyi ibadetle geçirelim. Böylece bu gecede sen şükrediciler sevabına ulaş; ben de senin vesilenle sabrediciler sevabına kavuşmuş olayım. Ben Rasûlullah (s.a.v.) Efendimizden bizzat duydum: ‘Cennette yüksek bir çardak vardır. Burada sadece şükredenler ve sabredenler bulunur’ buyurmuşlardı” dedi.

Süheyb, hanımının teklifini tereddütsüz ve büyük bir heyecanla kabul etti.

İkisi de o geceyi tamamen ibadetle, hamdle ve şükürle geçirdiler.

Bu yeni evlilerin halini sabahleyin Cebrail (a.s.), Peygamberimize (s.a.v.) bildirdi.

Sabahleyin Süheyb mescide vardığında onu Peygamberimiz tebessümle karşıladı. Ve ona şöyle bir soru sordular: “Ya Süheyb! Bu geceki halinizden sen mi bana anlattırın, ben mi sana anlatayım?”

Süheyb: “Ey Allah'ın Resülü! Buyurun siz anlatın” dedi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) o geceyi olduğu gibi Süheyb'e bir bir anlattı. İbadetlerini, taatlerini, hamd ve şükürlerini olduğu gibi söyledi ve şu cümleyi de ekledi: “Allah (c.c.) bu hâlinizden çok

razı oldu. Cennetteki köşkünüz de hazırlandı. Eşin Hifa ve sen cennette bu köşkte kalacaksınız. Size müjde veriyorum ve her ikinizi de tebrik ediyorum” buyurdular.

Bu müjdeyi duyan Süheyb (r.a.) hemen oracıkta secdeye kapandı ve Rabb-ı Tealâ'ya şöyle yakardı: “Ya Rabbi! Eğer benden razı oldun da beni günah kirinden arındırıyorsan mükâfatımı da cennet olarak takdir ettiysen, Sen'den diliyorum ki, tekrar günah kiriyle pisliğe bulaşmadan ruhumu katına alıver.”

Allah (c.c.), Süheyb (r.a.)'in bu duasını anında kabul etti; ruhunu da katına alıverdi. Secdeden başını kaldırmadan ebedi köşküne uçuverdi.

Olaya şahit olan Sahabe-i Kiram efendilerimiz büyük bir heyecan içinde kimi ağlıyor, kimi olanların mahiyetini anlamaya çalışıyordu. Oracıkta Rahmetenlilâlemin (s.a.v.) de bulunuyordu. Olay O'nun önünde cereyan etmişti. Sahabelerinin bu telaşını seyreden Efendimiz (s.a.v.) onlara: “Size bu seyrettiğinizden daha garibini/hayrete düşürenini haber vereyim mi? Beni iyi dinleyin. Şu anda Süheyb'in eşi olan Hifa da ruhunu Allah'a teslim etti. Allah, onun ruhunu da katına aldı” buyurdular.

Bu iki teslimiyet abidesinin cenaze namazlarını Rahmetenlilâlemin Efendimiz (s.a.v.) bizzat kendileri kıldırıldılar. Sonra da aynı mekânda Cennetü'l-Baki'de yan yana defnettirdiler.

Bu iki mezarın başuçlarına iki ayrı tahta koydular. Bu tahtalardan Süheyb'in mezarının başucundaki tahtada: “Bu Allah-u Teâlâ'nın nimetine şükreden kabirdir.”

Hifa Hatun'un başucundaki tahtada da: “Bu Allah-u Teâlâ'nın mihnetine sabredeninin kabridir.” yazılıydı.

Allah'a şükrü, kulluğun gereği olan bir görev kabul edip, onu ibadet anlayışı ile ifâ etmenin gayreti içinde olan Müslüman, iyilik gördüğü insanlara teşekkürü ihmal etmemelidir. Yapılan herhangi bir iyiliğe teşekkürle mukabelede bulunmalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) bir hadîs-i şerifinde: “İnsanlara teşekkür etmeyen, Allah'a şükretmez.” buyurmuştur.

**Allah'a şükrü,
kulluğun gereği olan bir görev
kabul edip, onu ibadet anlayışı
ile ifâ etmenin
gayreti içinde olan Müslüman,
iyilik gördüğü insanlara
teşekkürü
ihmal etmemelidir.**

Teşekkürü mucip olan bir yapıcı yaklaşımın karşısında duyulan memnuniyeti güzel bir söz ve tatlı bir tebesümle ifade etmek insanî bir incelik ve İslamî bir yüceliktir. İlişkilerin iyileşmesinde, dostlukların gelişmesinde ve kardeşlik bağlarının pekişmesinde teşekkürün büyük payı vardır.

Peki, teşekkür ne demektir? Nasıl ve ne zaman yapılmalıdır dersiniz, özet olarak arz ve ifade etmek isterim ki: Teşekkür, yapılan bir iyiliğe karşı duyulan kıvanç ve gönül borcunu anlatan söz ve davranışlarda bulunmaktır. Teşekkür, yapılan iyiliğin akabinde gerçekleştirilmelidir. İyilik yapan veya herhangi bir güzellik sergileyen kimseye minnet ve şükran duygusunu içeren sözlerle karşılık verilmelidir. Duyulan memnuniyet yüz ifadesi ile yansıtılmalı ve hayırlı duada bulunmak sureti ile ifade edilmelidir.

Tabii Müslüman, yapılan iyiliğe teşekkür etmeli ama yaptığı iyilikten dolayı teşekkür beklememelidir. Nimetlerin şükürle, iyiliklerin de teşekkürle devam edeceğini unutmamalıdır.

Allah'ın iyi kullarının özellik ve güzellikleri ile nâil olacakları ödülleri anlatıldığı İnsan Suresi'nin aşağıda mealleri sunulan 8-10. ayetlerini devamlı göz önünde bulundurmalıdır:

“Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.”

“Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz, sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür bekliyoruz.”

“Biz, çetin ve belalı bir günde Rabbimizden (O'nun azabına uğramaktan) korkarız (derler).”

Allah'a hamd-ü senâ, Resûlüne salât ve selâm, müminlere teşekkür ve ihtiramda daim olmamız temennisi ile sözlerimi noktalarken, Efendimiz (s.a.v.)'in öğrettiği dualardan biri olan:

“Allahümme e'innî alâ zikrike ve şükrüke ve hüsnî ibâdetike velâ tec'alnî min-el gâfilîn.”

Yani: “Allah'ım! Seni zikretmede, Sana şükretmede ve güzel ibadet etmede bana yardım et.” duasını dilimizden eksik etmemizi diliyor, sa'yinizin meşkûr, amellerinizin makbul ve ecrinizin bol olmasını niyazı ile hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyorum.”

YOYAV'ın Şükran Günü

Gerçekleştirdiği gelişmeyi ve geldiği yere ulaşmayı Allah'ın inayetine, çalışanlarının gayretine ve dostlarının desteğine bağlayan YOYAV, Allah'a şükürü ve insanlara teşekkürü, ifâsı icap eden İslamî bir vecibe ve insanî bir vazife kabul etmektedir. Uygulamada esas aldığı bu anlayışı tatbik etme cihetine gitmekte, mensupları ile dostlarına da tavsiye ve telkin etmektedir. Yaptıklarını yayınlarda yansıtmakta ve yapılması gerekenleri düzenlediği sohbet toplantıları ile benzeri kültürel faaliyetlerinde dile getirerek insanları aydınlatmaya ve motive etmeye çalışmaktadır.

Bu cümleden olarak 20.01.2007 tarihinde tertiplelediği teşekkür gününde, çalışmalarına fiilî, fikrî, maddî ve manevî katkıda bulunan kardeşlerine teşekkür madalyonları verdi. 7 Haziran 2014 Cumartesi günü düzenlediği "Şükür ve Teşekkür" konulu sohbet toplantısında ise davetlilere doğru ve doyurucu açıklamalarda bulundu. 6 Ocak 2015 Salı günü gerçekleştirdiği "Şükran Günü"nde de 113 hayırsever mensubu ile dostuna şükran berati verdi. Bu vesile ile salonu dolduran davetlilere bir selamlama konuşması yapan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş şunları söyledi:

Dr. İbrahim Ateş

"Kuruluşunun 27.yılında olup, Hakk'ın rızası doğrultusunda halka hizmet yolunda hızlı adımlarla ilerleyen YOYAV'ın yılmayan, yorulmayan yoldaşları olan kıymetli konuklarımız, çalışmayı ilke, dayanışmayı düstur ve paylaşmayı prensip edindiğine inandığım değerli dostlar, öğrenip öğretmeyi ve üretip ikram etmeyi görev kabul eden ilgili, bilgili ve sevgili kardeşlerim, basınımızın güzide temsilcileri!

Halka hizmeti Hakk'a hizmet telakki edip Hakkı duyurmayı ve halkı doyurmayı hedefleyerek 26 yıl önce yurt ve yurttaşımızın hizmetine giren YOYAV'ın, 27. yılının 25. gününde tertiplelediğimiz şükran töreninde bizleri sizlerle buluşturan yüce Rabbimizin dergah-i izzetine sayısız hamd ve şükürlerimizi, toplantımıza teşrif eden siz kıymetli konuklarımıza da takdir ve teşekkürlerimizi arz ederek sözlerime başlarken, hayat boyu Hakk'a şakir ve halka müteşekkir olup rıza-i Rahman'a eren, cennet-i alaya giren ve Cemalullah'ı gören müstesna Müslümanlardan olmamızı niyaz ediyorum.

Allah'a şükürü kulluğun gereği olan bir görev kabul edip, onu ibadet anlayışı ile ifâ etmenin gayreti içinde olan Müslüman, iyilik gördüğü insanlara teşekkürü ihmal etmemelidir. Yapılan herhangi bir iyiliğe teşekkürle mukabelede bulunmalıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) bir hadîs-i şerîfnde: "İnsanlara teşekkür etmeyen, Allah'a şükretmez." buyurmuştur.

Teşekkürü mucip olan bir yapıcı yaklaşımın karşısında duyulan memnuniyeti güzel bir söz ve tatlı bir tebessümle ifade etmek insanî bir incelik ve İslamî bir yüceliktir. İlişkilerin iyileşmesinde, dostlukların gelişmesinde ve kardeşlik bağlarının pekişmesinde teşekkürün büyük payı vardır.

Teşekkür, yapılan bir iyiliğe karşı duyulan kı-

Toplantıya katılanlardan bir grup.

vanç ve gönül borcunu anlatan söz ve davranışlarda bulunmaktır. Teşekkür ihmal edilmemeli, yapılan iyiliğin akabinde gerçekleştirilmelidir. İyilik yapan veya herhangi bir güzellik sergileyen kimseye minnet ve şükran duygusunu içeren sözlerle karşılık verilmelidir. Duyulan memnuniyet yüz ifadesi ile yansıtılmalı ve hayırlı duada bulunmak suretiyle ifade edilmelidir. Nimetlerin şükürle, iyiliklerin de teşekkürle devam edeceği unutulmamalıdır. Biz bu toplantıyı bu inanç ve anlayışla tertipleyerek siz kıymetli konuklarımız ve kardeşlerimizle bir araya gelme bahtiyarlığına erdik. Hepinize tekrar teşekkür ediyor ve sizleri buraya getiren ayaklarınızın Kâbe'ye götürmesini diliyoruz.

Kıymetli konuklar!

Allah için ayakta kalmayı, insanlardan aldığı insanlara aktarmayı ve varlıkların imkânları ile varlıksızların ihtiyaçlarını gidermeyi ilke edinen YOYAV, dostlarının destekleri ve hayırsever kardeşlerinin katkıları ile gelişti, güçlendi ve gıpta edilecek konuma geldi. Yüz binlerce yoksulun bacasını tüttürdü, on binlerce insana ilim, irfan öğretti ve binlerce öğrenciye burs verdi. Ülke eğitimine önemli katkılarda bulundu ve çok sayıda yurttaşın yüzünü güldürdü. Bunlar ve benzeri çalışmaların-

dan dolayı Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün takdir ve taltifine mazhar olarak 1994 yılında yılın başarılı vakfı seçildi. Ayrıca TBMM tarafından 5 Nisan 2007 tarihinde verilen Üstün Hizmet Ödülü ile taltif edildi. Ankara'nın Başkent Oluşu'nun 87. Yıldönümü dolayısıyla 13 Ekim 2010 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi'nce verilen Seğmen Büyük Ödülü ile onurlandırıldı.

Yaptığı örnek çalışmalar ve gerçekleştirdiği hayırlı hizmetlerle tarihî vakıf anlayışını günümüze yansıtıp yaşatmanın yanında, çağdaş vakıfçılığın öncülerinden olan YOYAV, Allah'ın inayeti, çalışanlarının gayreti ve dostlarının desteği ile bu güne geldi. Ülke genelinde adı anılır ve hatırı sayılır oldu.

Gerçekleştirdiği gelişmeler, yaptığı çalışmalar ve aldığı alkışlarda sizler ve sizler gibi dostlarının değerli destek ve kıymetli katkıları oldu. Allah hepinizden razı olsun ve yaptıklarınızı rızası ile ödüllendirsin.

Şahsım ve Vakfımızın hizmetlerinden yararlanan tüm kardeşlerim adına sizlere gönülden ve samimî şükranlarımızı sunuyor, hayırlarınızın makbul, ecrinizin bol ve hayatınızın Hakk'a götürün yol olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum."

Recep Emiroğlu

Elçin Yörük

Orhan Elmaağaçlı

Nurçin Sayan

Jale Koçak

Ahmet Naci Öz

Mahinur Öz

İsmail Demirci

Saima Toptan ve Hafıza Akpınar

Fikret Kesemen

Gülten Bozbay

Sabahat Özdemir

Hasan Ardıç

Mehmet ve Sıdıka Yazıcıoğlu

Adnan ve Serpil Şahin

Meral Akyol

Ali İhsan ve Oya Sağlam

Mesude Kürkoğlu

Hatice Gökdal

Seyhan Arıkan

Selahattin ve Gülümser Balaban

Afet Tan

Ayşe Doyuk

Gültekin Alkan

Ömer Elmaağaçlı

Nimet Boyacıoğlu

Zeliha Dulkadiroğlu

Hatice Akman

Mefkûre ve Nazire Uğurlu

Serpil Koyuncu

Türkan Nar

Nadiye Sürücü

Necip Bilgin

Ayşe Memişoğlu

Hatice Sevim Turgut

Hümeyra Yıldız

Melike Kutay

Bekir Yüzüak

Ayşe Kayan

Sevim Korkut

Figen Okumuş

Şehnaz Şen

Ayşe Türkan

Derya Küçüközkan

Fatma Laçın

Finaz Kırbaş

Firizan Yılmaz

Nezahat Aydın

Nevin Narin

Pervin Gökdemir

Sema İşlak

Seher Kılıç

Z. Solmaz Sönmezoğlu

Zuhal Poyrazoğlu

Tülay Yetkin

Zuhal Kale

Murat Dirik

Emel Özden

Gülnihal Akbay

Gülay Yücel

Müsade Dinç

Tören sonu ikramdan bir görüntü.